

wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 9-tej rano i o godz. 6-tej wiecz. W niedziele i święta uroczyste raz na dzień rano

PRENUMERATA wynosi w Krakowie: miesięcznie 2 kor., kwartalnie kor. 6; za jednorazowe zanoszenie do domu dopłaca się 40 hal., za dwurazowe 60 hal.

Na prowincji: miesięcznie kor. 2 hal. 70, kwartalnie kor. 8. W państwie Niemieckim kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za dwurazową wysyłkę dziennie DOPLACA się 40 hal. MIESIĘCZNIE. Zmiana adresu: 40 hal.

GŁOS NARODU

WYCHODZI DWA RAZY DZIENNIE.

Dziennik polityczny, założony w r. 1893 przez Józefa Rogosza.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupré

nieopieczutowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Rękopisów redakcja nie zwraca. Adres Red. Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głos Narodu“ Kraków. Telefon Nr. 190.

Ogłoszenia (inseraty przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inseratowem „Głosu Narodu“, róg św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnem pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., układ tabelaryczny, liczbowy od wiersza 30 h. za pierwszy raz, każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz — Nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje: we Lwowie S. Sokołowski. nasaż Hausmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, M. Opelik, M. Dukes, H. Schalek, E. Braun, Kutschera & Schieri, R. Mosse, Friedl, w Berlinie F. E. Coe, w Budapeszcie J. Leopold, w Paryżu de Raczkowski 14 Cite de Treviso, John F. Jones & Cie.

Nr. 232.

Kraków poniedziałek dnia 14 maja 1906 roku

ROK XIV.

Mandaty żydowskie.

Pisma wiedeńskie podały zgodnie wiadomość, że w Kole polskim toczyły się targi o żydowskie mandaty, i na wniosek dra Byka, liczbę tych mandatów podniesiono z 5 do 8. Koło polskie, a raczej jego większość, zwalcza reformę wyborczą, głównie jakoby ze względów narodowych; wszakże przywódcą Koła chodziło przedewszystkiem o zapewnienie polskiego stanu posiadania, — czy zatem mandaty żydowskie mamy uważać jako narodowe? Odpowiedź znaleźć można w „Oesterreichische Wochenschrift“, — organie rab. Blocha, który przecież ongi postował z Galicji i był nawet członkiem Koła polskiego. Otóż ten Bloch ogłasza szereg artykułów w których wykazuje, że żydzi nigdy i nigdzie nie mogą i nie powinni iść z Polakami, lecz przeciwnie muszą wystąpić z nimi do walki. Rabi Bloch należy prawie do kategorii „cudotwórców“, a jego opinie polityczne daleko większe mają znaczenie wśród mas żydowskich, niżeli zapatrywania dra Byka lub nawet samego de Porady; — Bloch jest wyrazem prawdziwej opinii żydowskiego ogółu, podczas gdy żydowsko-niemiecka inteligencja politykuje z Polakami, od których oczekuje rozmaitych korzyści. Jest to przyjaźń za wypowiedzeniem, — i dopóty na nią liczyć można, dopóki żydzi będą wiździe, w związku z Polakami, swój własny interes. Zresztą nawet ci żydzi którzy jeszcze nie zerwali otwarcie z polskim społeczeństwem, dość oryginalnie pojmują swój stosunek do Polaków. W żydowskim tygodniku „Gerechtigkeit“, który popiera żydowsko-polski aljans, znajdujemy artykuł, wyjaśniający tę sprawę dostatecznie. Autor powiada z dość naiwną otwartością, że przecież w okręgach ruskich żydzi będą głosować oddając na Rusinów... Cenne wyznanie! Więć na wschodzie poprą żydzi wrogów polskości, a na zachodzie. — o ile coś znaczą, — oddadzą swoje głosy na kandydatów seccjalistycznych; i to jest ce na, za którą Koło polskie chce oddać 8 mandatów „narodowych“ na łup żydom.

Zaiste! wyborna to obrona „narodowego stanu posiadania“!

Parlamentaryzacja gabinetu.

Z Wiednia piszą nam:

Mała czy wielka parlamentaryzacja? Oto najwazniejsze pytanie chwili obecnej — obok reformy wyborczej. Chodzi o to, czy ks. Hohenlohe uzupełni swój gabinet trzema ministrami-rodakami: polskim, czeskim i niemieckim, — czy też wszystkie teki odda parlamentarzystom. Pierwsza kombinacja daleko lepiej odpowiada obecnemu położeniu. Głównem zadaniem ks. Hohenlohe jest przeprowadzenie reformy wyborczej; aby to za-

danie spełnić prezes gabinetu musi porozumieć się z głównymi stronnictwami, musi je nakłonić do kompromisu. Obecność w gabinecie mężów zaufania trzech najliczniejszych grup izby poselskiej, ułatwiłaby mu pracę, — a zarazem dawała by gwarancję, że wybory nie zostaną przeprowadzone ani przeciwko Polakom, ani przeciwko Niemcom. Co te wybory przyniosą niewiadomo, — ale dopiero na ich podstawie może być dokonana zupełna parlamentaryzacja gabinetu. Tak przynajmniej wskazuje logika, tego żąda zasada polityczna parlamentaryzacji. Stronnictwa zwycięskie mają wszelkie prawo żądać, aby ster państwa przeszedł w ich ręce; — gdyby jednak już dziś utworzono gabinet parlamentarny, — przyszła Izba pochodząca z powszechnego głosowania, mogłaby od razu odmówić mu zaufania. To też późniejsza parlamentaryzacja gabinetu byłaby trwalsza i skuteczniejsza, niż gdyby ją dokonano obecnie ze szczątków teraźniejszej rady Państwa...

Ruch polityczny w kraju.

Wiec Centrum w Sierszy.

W dalszym szeregu zainicjowanych w kraju przez centrum ludowe, a przez włóścian i robotników licznie uczęszczanych wieców politycznych, odbył się wiec w niedzielę w Sierszy, koło Trzebini. Na wiec ten zjechali z Krakowa delegaci centrum: Ks. Szponder, p. Stohandel i p. J. Kaźmierczak. — Zagał wiec w braku miejscowej inteligencji, która później dopiero przybyła i przemawiał pierwszy p. Stohandel. W rzeczowym, na znajomości miejscowych stosunków opartem przemówieniu, przedstawił mówca licznemu zgromadzeniu potrzebę zażegnania panujących i pod wielu względami smutnych stosunków w Sierszy, przez popieranie miejscowego kółka rolniczego, przez jaknajliczniejsze wpisywanie się do „Bratniej pomocy“, oraz przez założenie w miejscu „Centrum Ludowego“, mającego za zadanie i cel swej pracy obronę ludu.

Po p. Stohandlu zabrał głos ks. poseł Szponder. Wykazawszy braki w obecnej, krzywdzącej lud i klasę robotniczą ordynacji wyborczej, motywował mówca potrzebę wprowadzenia reformy wyborczej w duchu powszechnego i równego głosowania zastrzegając atoli zabezpieczenie interesów polskich i oświadczając się za koniecznem rozszerzeniem autonomji kraju. Mówca oświadczył się niemniej za równem prawem głosowania dowodząc, że w myśl idei i zasad chrześcijańskich wobec Boga i prawa równi są ludzie, że nie powinny w grę wchodzić osobiste względy, gdy idzie o dobro kraju i ludu, który jest częścią narodu najliczniejszą i najzdrowszą.

Jest w chłopie moc i siła, — mówił ks. poseł, jest w ludzie naszym złota dużo i skarbów wiele, ale to złoto, te skarby pokryła grubą popiołem krzywda, jaką wywłaszczywszy go prawie z wszystkich ludzkich praw, wyrządzały ludowi wieki przeszłe, wieki rządów kast i klas uprzywilejowanych. Czas już atoli największy, naprawić wiekowe zło i niesprawiedliwość, czas wielki, aby lud czuł się wolnym wśród wolnych. A jedyną do tego celu drogą jest powszechne tajne, bezpośrednie i równe prawo głosowania. Gdy reforma wyborcza przeprowadzona zostanie w duchu czteroprzymiotnikowego prawa głosowania, wówczas dopiero poczuje chłop polski, że jest obywatelem swego kraju, że jest człowiekiem.

Zachęcał też mówca do bratniej zgody, do wspólnej pracy nad sobą, do pracy ludu nad ludem, bo nie jacyś tam dobrodzieje z pod czerwonych i złotych sztandarów, ale lud sam musi sobie wywalczyć należne mu prawa.

Na interpelację miejscowego kierownika szkoły p. Kierdzieckiego, dłaczego „Centrum ludowe“ nie idzie ręką w rękę z ludowcami, odpowiedział ks. Szponder, że raczej ludowcy, jako odłam partji chrześcijańsko-demokratycznej najmłodszy, powinni połączyć się z Centrum Ludowem do wspólnej pracy nad ludem. Centrum samo nie może jako takie już dla samej taktyki ludowców chcących czaszkami szlachty polskiej brukować ulice Warszawy, łączyć się z ich stronnictwem. Po przemówieniu miejscowego urzędnika p. Bobka oraz końcowem podniosłem przemówieniu p. Stohandla rozeszli się zgromadzeni uchwalivszy rezolucję za: 1) reformą wyborczą, 2) założenie Centrum Ludowego w Sierszy, 3) przystąpieniem do Bratniej Pomocy oraz 4) popieraniem Kółka rolniczego.

Ponieważ z braku czasu wiec ten przed 7 zakończyć się musiał, przeto uproszeni przez zgromadzonych zapowiedzieli mówcy swój przyjazd na drugi taki wiec w czasie najbliższym.

KORESPONDENCJA.

Petersburg, 10 maja.

Historyczny, pamiętny w dziejach Rosji dzień nadszedł wreszcie! Na widowni rosyjskiego życia politycznego zjawia się nowy czynnik który ma usunąć przepaść pomiędzy Europą a przesiąkniętą tradycjami tatarskimi państwem carów. Jak dziwny, jak specyficznie rosyjski charakter ma jednak ta epokowa uroczystość otwarcia parlamentu rosyjskiego!

Ktoby znalazł się dziś w Petersburgu, nie wiedząc, jaką dobę święci Rosja, nie domyśliłby się z pewnością, że od dnia dzisiejszego ma się rozpocząć udział narodu w rządach państwa, ma się urzeczywistnić z takim upragnieniem wyczekiwana Duma.

